

retning seer jeg derfor ikke har Noget med Nationalbankens Privilegium at gjøre. Jeg skal tilføie, at en Ordre fra en Principal til sin Kasserer om at gjøre en Udbetaling, saavidt jeg skjønner, ikke er nogen Anviisning; det er en Udgiftsordre, som Principalen giver sin Kasserer, men han anviser ikke paa sin Kasserer. Anviisningen er et Cirkulationsmiddel, der kommer til Gavn baade for Omsætningen i den enkelte By og for den udenbys Omsætning, naar den gaaer fra den ene By til den anden, og jeg troer, at det er det, man skal tage Hensyn til, hvorvidt Omsætningsforholdene gavnnes ved denne Indretning eller ikke. Med Hensyn til Nationalbanken da har jeg ikke videre indladt mig paa dens Stilling, men jeg skal kun tilføie, at jeg har endnu den samme Betragtning, som jeg havde ved Sagens første Behandling, at Nationalbankens Forhold nærmest er et Kontraktforhold. Jeg har ikke villet unblade at gjøre denne Bemærkning, idet jeg anseer det for at være af stor Betydning for vore Omsætningsforhold, hvorledes man betragter Nationalbanken; men jeg skal naturligviis ikke her gaae ind paa nogen yderligere Udvikling deraf. Med Hensyn til Anviisninger skal jeg dog ogsaa tilføie dette, at en Anviisning, hvis det tillades at udstede den in blanco eller lydende paa Udstederen selv, dog vilde blive af en saadan Veskaffenhed, at jeg troer, at der fra Lovgivningens Side vel burde tages Hensyn hertil, og at man ikke skulde tilstede denne Slags Anviisninger. Saadanne Anviisninger vilde paa en ganske anden Maade gribe ind i alle Omsætninger end den Slags Anviisninger, der ere udstedte af En og betalbare af en Anden.

Indenrigsministeren: Jeg kan med Hensyn til de to sidste Foredrag ganske væsentlig henholde mig til, hvad jeg har sagt; thi det forekommer mig, at de berørte ganske de samme Punkter, hvorom jeg allerede har udtalt mig. Det vil deraf sees, at, naturligviis af de Hensyn, der ere paaberaabte, og navnlig under Henviisning til, hvorledes dette Forhold har udviklet sig i Skotland — ligesom Saadant da ogsaa finder Steb andre Steder — Ministeriet ingenlunde har udtalt sit sidste Ord med

Hensyn til denne Sag. Jeg har tværtimod selv antydet forskjellige Maader, hvorpaa denne Sag kunde ordnes. Kun skal jeg bemærke, at hvis man gav Transportfrihed paa Anviisninger, fritog dem for Stempelpligt og derimod lagde Afgiften over paa selve Anviisningens Udstedelse, saa vilde Spørgsmaalet dermed ikke være udtømt; i ethvert Tilfælde maatte man saaledes endnu have en Bestemmelse, hvorved der for dem fastsattes en vis kort Løbetid, der vistnok maatte sættes forskjellig, eftersom der handlebes om indenbys eller udenbys Forhold. Derimod maa jeg paa det Allerbestemteste modsigge, hvad den sidste ærede Taler ansøgte, at Anviisningen ifølge sin Natur er et Cirkulationsmiddel. Det er utvivlsomt rigtigt, hvad jeg før sagde, at Anviisningen i sit Væsen kun er en Udbetalingsordre; at man ikke kan kalde det en Anviisning, at man giver sin egen Kasserer Ordre til at gjøre en vis Udbetaling, og endnu mindre, naar man tager Pengene ud af sin egen Skuffe eller Lomme for at gjøre en Udbetaling, det er ganske vist; men jeg gjorde kun opmærksom paa, at denne hele Række bevæger sig omkring den samme Tanke, at det nemlig er en virkelig Afgjørelse af Forholdet. Nu har den ærede Ordfører sagt, at saadanne Afgjørelser kunne stee ved at henvise til Andre; jeg har bemærket, at dette kan stee, hvis man ikke vil bruge Sølv, enten ved repræsentative Sedler eller ved Bexler, og det er netop fordi man har disse to Midler, at jeg ikke kan finde det naturligt, at Anviisningerne skulle være bestemte til at cirkulere, medens begge hine ifølge deres Natur ere Cirkulationsmidler. Jeg finder det i sig selv begrundet i Forholdene, at der ikke paa denne Maade skat kunne staves et nyt Slags Bexler uden Bexlret; den ærede Ordfører unddrog sig ogsaa fra at udtale, hvilken Betydning en saadan Transport skulde have, hvorvidt den skulde føre til en Slags quasi Bexlret, eller den kun skulde give en moralf Ret. At Anviisninger kunne cirkulere igjennem flere Hænder, inden den virkelige Udbetaling effektueres, har jeg allerede anført, men det er netop den Umstændighed, der gjør Forskjellen, at man vil vindicere dem alle Bexlens Rettigheder og Fordele uden at paatage sig de dermed forbundne Forpligtelser. Hvad endelig